

על חייהם, אף כי בודאי במשך זמן של שלשה חדשים וחצי היו כמה דברים מעניינים בשבילנו, ועוד זאת ששמעתי מתלמידים דברים מעניינים מהנעשה בארץ ומכם אף מלה.

עוד זאת, זה קרוב ל-ג' חדשים שלא קבלתי מכתב מההורים וגם לא מליבל וזהבה, אם כי כתבתי להם. ולולי הד"ש שקבלתי מר' אברהם מאיאר, ובנימין האלפרין, המבקר על אחת האוניות הישראליות וביקר בחנותו של אבא לפני הפליגה, לא הייתי יודע מה הי' להם.

א"י"ר 1234567

על חג השבועות נמצא אצלנו הת' ניסן מאנגל ממאנטרעאל, והיום הוא חוזר להתם. הוא הנהו אחד הילדים שנצלו מכבשני האש בגרמני, וכשבע שנים ויותר שהוא לומד בתו"ת במאנטרעאל, א' חסידישער בחור, בעל כשרונות ובעל מעלות. כפי ששמעתי שכ"ק צוה עליו ללמוד באוניברסיטה אף כי בעצמו מאד לא רצה. הוא בעל השפעה, וידעתי מאנשים שכ"ק שליט"א שלחם אליו לדבר אתו וללמוד אצלו. כעת הוא מורה חלקי בישיבה הנזכרת.

סגור

ב, י"ד סיון, שעה שתיים עשרה לילה

בשבוע העבר היום ה' למדו אצל משה קאזארנאווסקי, והתחילו ללמוד קונט' י"ב תמוז תש"ט, והיום למדו אצל חיים אשר גארפינקל.

על שבת קדש נסעו בשליחות צא"ח לקליוולאנד, מענדל בוימגארטן יהושע דובראווסקי, לייב מאצקין, דובער אלעניק, נחמן סודאק ושמרי' פרוס. ביום עש"ק ביקרו את הישיבה דטעלז, ובש"ק בקרו בבתי כנסיות ונאמו בהם, באחד הבתי כנסיות קבעו אמירת תהלים ובשני קביעות לימוד, והיתה גם התועדות קידושא רבא.

ניסן מאנגל סיפר לי שהת' משה, בנו של ר' אלי' נחום שקליאר הי' ביחידות אצל כ"ק אד"ש, ושאלו: כשבאים לבית הכנסת בעת אמירת הלל, אם לומר עם הצבור או לאמרו אחרי גמר התפילה ביחידות. ויאמר לו: הרביים היו נוהגים לומר הלל כסדרו אחר התפלה, וישאלו שוב ובאם מאחרים תפלת הצבור? ויאמר: פארשפעטיגט מען ניט. וישאל שוב, און ווי איז אויב מען האָט פאָרט פארשפעטיגט? ויאמר: אם אומרים הלל שלם, אומרים אותו אחר התפלה, ואם חצי הלל שצריך לצאת בברכה, יאמרו עם הצבור.